

1. Geloof: een middel om mensen in toom te houden?

'Kijk' zei ze tegen mij, een mevrouw die ik sprak deze week. 'Kijk,' zei ze, 'ik begrijp best dat de kerk nodig is om de massa's in het gareel te houden. Heel veel mensen hebben dat nou eenmaal nodig, een stuk houvast om te weten hoe je moet leven. En dan is het gewoon heel goed, dat er mensen zijn die dat zeggen: "Dat wel, dat niet!" Maar ik heb dat niet nodig. Ik ga mijn eigen weg, en ik volg mijn eigen geweten, en dat gaat prima, ik ben een goed mens.' Wat die mevrouw zei, dat heeft me heel erg bezig gehouden. Blijkbaar kun je dus dat beeld hebben van geloof en kerk. Dat er een kerk is om de massa's in het gareel te houden. Om regels op te leggen: 'Dat mag wel, dat mag niet.' Juist omdat ik toeleefde naar deze dienst, vond ik dat wel veelzeggend, dat gesprek.

2. De ontdekking van Paulus: geloof is vrijheid!

Als je erop gaat letten, dan merk je dat mensen héél vaak denken dat geloof samenvalt met regels: 'Dat is een strenge kerk, daar mag je op zondag zus en zo niet, en die kerk, dat valt wel mee...' Toen ik daarover nadacht, werd ik daar eigenlijk heel verdrietig van. Want als je de Bijbel leest, ligt dat totaál anders. Geloof is geen regeltjes-systeem, geloof is vrijheid! Dat is wat Paulus schrijft, we hebben het gelezen. Galaten 5: 1: 'Christus heeft ons bevrijd opdat wij in vrijheid zouden leven; houd dus stand en laat u niet opnieuw een slavenjuk opleggen.' Wat bedoelt Paulus? En wat is de situatie waarin hij schrijft? Nou, Paulus heeft die wónderlijke ontdekking gedaan! Het was altijd zijn diepe verlangen om Gods wil te doen. Om perfect te leven, om de wet te gehoorzamen, en zo door God goedgekeurd te worden. Paulus liep altijd op zijn tenen. Hij wilde slagen voor zijn examen bij God. Maar hij werd er verschrikkelijk moe van. Zoals kinderen die altijd op hun tenen moeten lopen om erbij te horen, om een complimentje te krijgen van hun ouders. Daar word je verschrikkelijk moe van, als je zó wordt opgevoed, als je ouders je altijd opdrijven tot nóg hogere prestaties, en als je voelt, als kind, dat ze je alleen accepteren als jij presteert.

En toen, op een dag, kwam Jezus binnen in het leven van Paulus. Op een heel dramatische manier, ingrijpend, met een visioen vol licht. Paulus werd stilgezet, letterlijk. En toen ging hij die ontdekking doen: ook al drijf ik mijzelf op, tot het úiterste, ook al loop ik op de toppen van mijn tenen, ik blijf een mensje, met zonden, met gebreken, hoe zou ik óóit kunnen bestaan voor de heilige God? Hoe kan ik óóit denken dat Hij in Zijn machtige majesteit en luister mij als zondig mens zou kunnen belónen? Het verschil is véél te groot, véél te groot! Paulus ontdekte: 'Waar ben ik nou eigenlijk mee bezig? Ik probeer een ladder tegen de hemel op te zetten, om naar God toe te klimmen, maar dat lukt mij niet! De hemel is altijd te hoog!'

3. Van tweeën één: óf genade, óf eigen prestaties

Maar toen kreeg hij Jezus in het vizier. En Paulus ging het begrijpen: in Jezus is God naar beneden gekomen. Jezus heeft onze zonden op Zich geladen, en Hij heeft daarvoor de straf gedragen. Als je gelooft in Jezus, en je bidt om vergeving, dan wast Hij je helemaal schoon. Maar dat betekent wel een fundamentele switch. De wissel gaat dan wel om. Je gaat dan naar Jezus toe, en je zegt: 'Here Jezus, het lukt mij niet, om uit eigen kracht bij God te komen. Ik red het niet! Ik heb U nodig! Wilt U mij vergeven, wilt U mij redden, wilt U mijn zonden dragen.' Als je dat

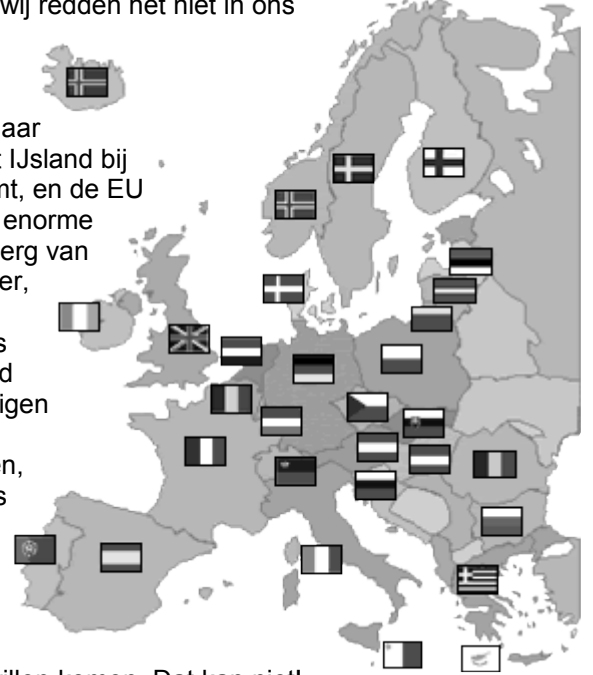
zegt, dan capituleer je. Je geeft je over. Definitief is er nog maar één weg naar God, en dat is niet meer de weg van zélf verdienen, zélf presteren, maar het is de weg van de genade. Leven van wat je ontvangt, van gegééf leren leven.

Ik zal proberen dit te verduidelijken met een voorbeeld. IJsland, dat is in feite maar een piepklein landje. Het heeft wel een aardige oppervlakte, maar het telt maar 114.000 inwoners, dat is de bevolking van Capelle, Nieuwerkerk en Krimpen bij elkaar. U weet: IJsland is economisch totaal ingestort door de financiële crisis. Waarom? Omdat IJsland eigen regels had voor het financiële toezicht. IJsland ging eigenwijs zijn eigen gang. Nu wil IJsland ontzettend graag bij de EU. Maar in feite is dat ook iets van capitulatie: 'Jongens, wij redden het niet in ons

eentje. Kom ons alsjeblijft helpen!' Maar stel nu dat IJsland bij de EU komt, en de EU neemt dei enorme schuldenberg van IJsland over, en vervolgens zou IJsland toch zijn eigen regels vasthouden, vervolgens zou het toch op zijn eigen manier uit de crisis willen komen. Dat kan niet! Dan zou de EU terecht zeggen: 'Als jullie het zelf willen doen, volgens je eigen recepten, dan ga je ook maar uit!' Het is van tweeën één: óf je capituleert, en je zegt: 'Ik red het zelf niet.' Of je probeert het op eigen houtje, op je eigen manier.

Dát is wat Paulus duidelijk maakt in de brief aan de Galaten. Daar, in Galatië, waren christenen, die van het geloof een prestatieslag maakten. 'Dit mag wel, dat mag niet, en je moet oppassen, want als je niet dít doet of je doet wel dat, dan word je niet door God aanvaard! En op z'n minst moeten jongens en mannen besneden zijn, want anders kun je absoluut niet bij God horen.'

En nu zegt Paulus: 'Wacht! Dat kan niet! Als je voor Jezus op de knieën bent gegaan, als je het hebt gezegd: "Heer, ik red het zelf!", dan kún je het ook nooit meer zelf redden! Leef van de genade! Door die genade ben je in de ruimte gezet! Eindelijk, eindelijk hoef je niet meer op je tenen te lopen! Jezus heeft je al je schuld kwijtgescholden! Je bent vrij! Dat is een wonder! Eén groot wonder van genade! En als je je nu tóch weer een slavenjuk laat opleggen, dan is dat een intense belediging van Jezus Christus. Dan wijs je tóch Zijn offer af, Zijn offer aan het kruis. Het is van tweeën één: of je verwacht het van Jezus Christus, of je verwacht het van je eigen prestaties. Máár', zegt Paulus, 'als je het verwacht van je eigen prestaties, dan moet je het ook op álle terreinen volmaakt doen. Als je die kant op gaat, en je gaat de besnijdenis verplicht stellen

en noem maar op, dan moet je het ook helemaal zelf doen. En denk erom, je redt het nooit zelf!

4. God is geen examiner, maar een Vader!

U begrijpt wel: als je dit verhaal van Paulus op je laat inwerken, dan is geloof het tegenovergestelde van een harnas. Het is een bevrijding! Waarom? Omdat God niet naar je kijkt als een werknemer, die moet presteren, maar als kind, een kind waar Hij van houdt!

God is ook geen examiner, God is een Vader! Een Vader die onvoorwaardelijke liefde geeft. Een Vader die vrijheid geeft! Een Vader die dus ook vertrouwen geeft!

Kunt u het zich nog herinneren, dat u voor het eerst alleen op vakantie mocht? Samen met vrienden of zo? Dat je vertrouwen kreeg! Weet jij het nog, dat je voor het eerst alleen naar school mocht, of alleen naar de stad mocht? God geeft vrijheid, vertrouwen! Hij zegt: 'Omdat je gelooft in Jezus Christus, reken ik je niet af op je fouten, maar aanvaard ik je als Mijn kind!'

5. Gebruik de vrijheid goed, in overeenstemming met Gods wil!

En nu is de vraag: hoe gebruik je die vrijheid? Daar gaat Paulus dan weer verder op in. Vers 13: 'Broeders en zusters, u bent geroepen om vrij te zijn. Misbruik die

vrijheid niet om uw eigen verlangens te bevredigen, maar dien elkaar in liefde.' Blijf dicht bij God! In de Bijbel geeft Hij Zijn geboden, Hij laat zien wat goed is voor ons. Net als bijsluiter bij medicijnen. Als er nou in de bijsluiter staat: 'Niet gebruiken in combinatie met alcohol', dan kunt u besluiten om dat wél te doen. U bent toch een vrij mens? Maar de fabrikant kent zijn eigen medicijn! Natuurlijk bent u een vrij mens, maar als u ziek op bed ligt, bent u dan nog vrij? Hoe meer je ontdekt van de liefde van God, van die Vader die je onvoorwaardelijk liefheeft, die je vertrouwen geeft, hoe meer je ook ontdekt van de wijsheid van God, hoe meer je ernaar verlangt om Zijn geboden te volgen!

Want die geboden van God, die ontnemen je geen vrijheid, die géven je vrijheid! Als je Gods bijsluiter goed leest, de Bijbel, en je houdt je eraan, dan merk je hoe genezend Zijn Evangelie is. Hoe je ervan opknapt. Een meisje ging met haar moeder vliegeren op het strand. En ze genoten van het mooie weer en van die vlieger, hoog in de lucht. En dat meisje zei: 'Als ik nou de vlieger loslaat, dan kan die nóg hoger, dan is hij nóg vrijer in de lucht!' Maar de moeder van dat meisje zei: 'Weet je waarom die vlieger zo hoog in de lucht staat? Omdat jij aan het touw trekt! Omdat de vlieger vastzit. Als jij het touw loslaat, dan stort de vlieger neer.'

Zo is het ook in ons leven. Het klinkt soms aantrekkelijk om de geboden van God aan je laars te lappen. Gewoon met je ellebogen werken. Naar je toe graaien. Niet delen, niet nederig zijn. De fiscus een loer draaien. Een spannend avontuurtje beginnen met je nieuwe collega. Noem het allemaal maar op. Maar waar leidt het toe? Ellende en nog eens ellende. En je vrijheid? Die ben je kwijt. Je onbezorgde vreugde? Weg! Je schone geweten? Voorgoed belast.

Vrijheid, echte intense vrijheid is er alleen onder de zegenende handen van de Here Jezus! Daar, onder Zijn

hoede, daar valt het harnas van je af! Het harnas van het kwaad, van de schuld, van je verleden, van je kwade geweten, het harnas van de oneerlijkheid, waardoor je jezelf in de nesten hebt gewerkt. Als je capituleert voor Jezus, krijg je de vrijheid ervoor in de plaats. Echte vrijheid. Dan wil je niets anders meer dan Hem dienen, Zijn wil doen, Zijn geboden volgen.

6. Gebruik het harnas van de gerechtigheid om je vrijheid te bewaken!

Ja, weet u, je krijgt een ánder harnas. Een ándere wapenrusting. Dat is Efeziërs 6. Een wapenrusting om stand te houden tegen de kwade machten. Tegen de verleiding van de zonde. Tegen de stemmetjes van binnen die je aanklagen: 'Jij? Jij in de kerk? Weet je wel wat je allemaal hebt gedaan? Besef je wel hoe slecht jij bent?' Al die aanklachten, ze kunnen je aanvallen. Stemmen van binnen, stemmen van buiten. Maar Jezus geeft je wapens in handen. De gordel van de waarheid. Als je al je schuld hebt beleden aan God, als je alles eerlijk hebt opgebiecht, dan is er geen leugen meer, geen bedrog. Hij geeft je het schild van het geloof. Daarmee kun je de brandende pijlen van de satan doven. Al die aanvallen, al die aanklachten, maar ook: alle verleidingen. De verleiding om geld naar je toe te halen. De verleiding om iemand te versieren die niet

van jou is. De verleiding om de waarheid naar je hand te zetten. Gebruik dat schild van het geloof! 'Ik wil bij Jezus horen! Ik kijk naar Hem, hoe Hij leed voor mij, aan het kruis! Ik wil in Zijn voetsporen gaan!'

En tussen al die wapens is er dat éne wapen: het harnas van de gerechtigheid, vers 14. Dat wil zeggen: God heeft je rechtvaardig verklaard! Omdat Jezus al jouw schuld heeft afgelost. Niets of niemand kan je meer wat maken. Dat harnas, dat beschermt je vrijheid.

Is geloof een harnas? Nou, niet zoals die mevrouw dacht, die ik sprak, deze week. Ik dacht: 'U moest eens weten hoe mooi het is. U moest eens weten wat u afwijst! Onvoorstelbaar.'

Is geloof een harnas? Geloof is: vrijheid! Intense vrijheid, vrede, vreugde! En juist omdat geloven vrijheid betekent, is het de moeite waard om die vrijheid te verdedigen. Gebruik het harnas van de gerechtigheid. Kom steeds weer terug onder de zegenende handen van de Here Jezus. Wie Hem gevonden heeft, heeft het leven gevonden! Amen.